

do Estado, a través dos órganos previstos no artigo 36.4 b) deste regulamento, un aprazamento das súas obrigas ata o 1 de xaneiro de 2008, ben que este aprazamento do momento do envío de información non exonera da obriga de subministrar toda a información sobre as subvencións a que resulte de aplicación o presente regulamento desde a data da súa entrada en vigor.

Disposición derradeira primeira. *Normas de carácter básico e non básico.*

1. As disposicións do presente regulamento dítanse ao abeiro do artigo 149.1.13.^a, 14.ª e 18.ª da Constitución, constituíndo normativa básica do Estado de conformidade coa disposición derradeira segunda da Lei 38/2003, do 17 de novembro, xeral de subvencións, salvo os seguintes capítulos, seccións, artigos, parte deles ou disposicións que se enumeran:

Artigo 3.

Artigo 4.

Artigo 5.

Artigo 7.2.

Capítulo II do título preliminar.

Sección 1.ª do capítulo III do título preliminar.

Artigo 17.

Artigo 21.

Artigo 24.

Artigo 25.

Artigo 26.

Artigo 27.

Artigo 29.

Artigo 30.

Artigo 31.

Artigo 32.

Sección 7.ª do capítulo III do título preliminar.

Capítulo I do título I, salvo o artigo 55.

Capítulo II do título I.

Capítulo III do título I, agás o punto 1 do artigo 65, o primeiro parágrafo do punto 1 do artigo 66 e o primeiro parágrafo do punto 1 do artigo 67.

Capítulo II do título II.

Capítulo IV do título II.

Capítulo V do título II.

Capítulo II do título III.

Título IV.

Disposición adicional primeira.

Disposición adicional segunda.

Disposición adicional terceira.

Disposición adicional sexta.

Disposición adicional sétima.

Disposición adicional oitava.

Disposición adicional novena.

Disposición transitoria primeira.

Disposición transitoria segunda.

Disposición transitoria terceira.

2. As disposicións exceptuadas no punto anterior resultarán unicamente de aplicación no ámbito da Administración xeral do Estado, das entidades que integran a Administración local e dos organismos e demais entidades de dereito público con personalidade xurídica propia vinculadas ou dependentes destas.

Non obstante, respecto das comunidades autónomas con competencias asumidas en materia de réxime local, o regulamento aplicarase ás entidades que integran a Administración local no ámbito territorial das referidas comunidades autónomas, de acordo co establecido no punto 1 desta disposición.

Disposición derradeira segunda. *Desenvolvemento normativo.*

Autorízase o ministro de Economía e Facenda para que mediante orde ministerial estableza as normas que regulen os procedementos relativos á xustificación de subvencións mediante o emprego de medios electrónicos, informáticos e telemáticos.

XEFATURA DO ESTADO

13457 *CORRECCIÓN de erros da Lei 22/2006, do 4 de xullo, de capitalidade e de réxime especial de Madrid. («BOE» 177, do 26-7-2006.)*

Advertidos erros na Lei 22/2006, do 4 de xullo, de capitalidade e de réxime especial de Madrid, publicada no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 10 en lingua galega, do 21 de xullo de 2006, procédese a efectuar as oportunas rectificacións:

Na páxina 1448, columna primeira, despois de terminar o primeiro parágrafo e antes de comezar o segundo, debe inserirse como título:

«Disposición adicional sétima».

Na páxina 1448, columna segunda, no peche da disposición debe dicir: «Madrid, 4 de xullo de 2006».

13554 *LEI 29/2006, do 26 de xullo, de garantías e uso racional dos medicamentos e produtos sanitarios. («BOE» 178, do 27-7-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A Lei 25/1990, do 20 de decembro, do medicamento, pretendía, segundo se sinala na súa exposición de motivos, dotar a sociedade española dun instrumento institucional que lle permitise esperar confiadamente que os problemas relativos aos medicamentos fosen abordados por cantos axentes sociais se visen involucrados no seu manexo (industria farmacéutica, profesionais sanitarios, poderes públicos e os propios cidadáns) na perspectiva do perfeccionamento da atención á saúde. Os quince anos transcorridos desde a aprobación da citada lei permiten afirmar que se alcanzou en gran parte o obxectivo pretendido consagrándose a prestación farmacéutica como unha prestación universal.

A prestación farmacéutica comprende os medicamentos e produtos sanitarios e o conxunto de actuacións encamiñadas a que os pacientes os reciban e utilicen de forma axeitada ás súas necesidades clínicas, nas doses precisas segundo os seus requirimentos individuais, durante o período de tempo axeitado, coa información para o seu correcto uso e ao menor custo posible.